

بوم‌شناسی* در شهرهای کهن ایران مرکزی

دکتر علی غفاری سده

مکان‌بایی، نحوه و شکل استقرار، اندازه مجتمع‌های زیستی و ارتباط صحیح آن با طبیعت و تنظیم شرایط محیطی، با استمداد از توان بالقوه مکان، از ابعاد مهم در برنامه‌ریزی و طراحی مجموعه‌های زیستی با ساختار مبتنی بر بوم‌شناسی محسوب می‌گردد.

ساختار شهرها و آبادی‌های سنتی ایران، مبتنی بر ویژگی‌های بوم و شرایط محیطی بوده است. هماهنگی آن‌ها با طبیعت با هدف بهره‌مندی از توان بالقوه مکان و پرهیز از موقعیت‌های نامناسب با زیست، حاوی نکات و درسن‌های ارزشمندی از لحاظ طراحی مجتمع‌های زیستی است.

این مقاله با هدف معرفی ساختار بوم‌شناسی شهرهای سنتی مرکزی ایران، به مطالعه این ویژگی مشترک پرداخته است.

پیشگفتار:

شكل گرفته‌اند. مهمترین آن‌ها عوامل محیطی و ویژگی‌های طبیعی منطقه استقرار به شمار می‌آید.

عوامل مذکور شامل: زمین، آب، شرایط اقلیمی و پوشش‌های گیاهی است. عوامل فوق به وضوح در مکان و شکل استقرار مجموعه‌های تدبیس تأثیر مستقیم داشته، حیات و بقاء زندگی‌ها و استگاه انکارناپذیری با این عوامل دارند.

عدم توجه به خصلت‌های طبیعی، توسعه اس رویه و خارج از طریقت مبنی بر بوم‌شناسی و صایع‌سازی منابع طبیعی و محیط زیست را من توان به عنوان مساله مشترک در شهرسازی جدید و نحوه برخورد با مجموعه‌های کهن تلقی نمود. لذا از موارد مهم برای شهرسازان و طراحان مجتمع‌های زیستی، آگاهی و شناخت از ویژگی‌ها و عوامل موثر در استقرار و نظام مبنی بر بوم‌شناسی این گونه مجتمع‌هاست. طراحان با شناخت شواتندی‌های بالقوه، محدودیت‌ها و قانونمندی‌های حاکم بر آن‌ها موظف خواهند بود که روش مناسبی در پیازسازی، احیاء و یا هرگونه توسعه و یا تغییر در شکل کالبدی آن‌ها اتخاذ نموده، اهمیت و نقش هریک از عوامل را در پیش‌نیاز خود مدنظر قرار دهند.

در این مقاله به اثبات فرضیه‌های زیر پرداخته خواهد شد:

۱- مجتمع‌های زیستی سنتی تحت تأثیر عوامل مختلف به ویژه عوامل محیطی در مکانی خاص واقع شده‌اند.

۲- شکل کالبدی مجتمع‌ها در مقیاس کلان و خرد (کل و جزء) تحت تأثیر عوامل طبیعی بوده و با هدف ایجاد محیط زیست مطلوب در شرایط محیطی خاص ساخته شده‌اند.

۳- قانونمندی حاکم بر استقرار و شکل کالبدی

در طول تاریخ تمدن انسان همواره در جهت ایجاد ارتباط مذکور گام برداشته و سعی کرده است که محیط طبیعی و فضای ساخته شده خود را تحت کنترل خویش درآورد ... درجه توفیق او همواره وابسته به میزان شاخت او از ویژگی‌ها و انتظام مبتنی بر بوم‌شناسی محیط و پیمانه طبیعی از یک طرف و آگاهی او از روش ساخت و سازمان فضایی مجتمع‌های زیستی مانند شکل کالبدی، رفتارهای انسانی و عملکردهای موردنیاز اول، رفتارهای انسانی و اجتماعی و ویژگی‌های فرهنگی، مذهبی و غیره به عنوان ساختارها از طرف دیگر مرتبط بوده و همواره با توصل به وسائل گوناگون در سازماندهی فضای زیست خود معنکس نموده است (۱). در این مقاله به معروفی و تحلیل ابعاد مبتنی بر بوم‌شناسی مجتمع‌های زیستی در حاشیه کویر مرکزی ایران پرداخته خواهد شد.

۱- طرح مساله و فرضیات:

بخش قابل توجهی از مکان‌های زیستی انسان را مجتمع‌های کهن و سنتی تشکیل داده‌اند که ریشه در تاریخ داشته و پیوستگی گستاخ‌نایابی برپا با عوامل مبتنی بر بوم‌شناسی و طبیعی دارند. تحویل و نوع برخورد با این گونه مجتمع‌ها از موضوعات و سایر مهمنامه‌های ایران و طراحان شهری محسوب می‌گردد. مجتمع‌های زیستی کهن تحت تأثیر عوامل مختلف محیطی، اجتماعی و فرهنگی، اقتصادی و مبتنی بر فن‌شناسی موجود آمده و با قانونمندی خاص و ساختاری بهم پیوسته و مرتبط با یکدیگر

امروزه بوم‌شناسی از مهمترین مسائل در استقرار و ایجاد مجتمع‌های زیستی شناخته شده‌است. تداوم حیات و وجود محیط زیست سالم و متعادل، بدون توجه و دلالت دادن ابعاد مبتنی بر بوم‌شناسی در شهرها و آبادی‌ها بسیار بعید به نظر می‌رسد. بوم‌شناسی را می‌توان به عنوان رابطه و انتظام بین موجودات زنده و محیط زندگی آن‌ها در یک ساختار بهم پیوسته و مرتبط تعریف نمود. هر عصر تشکیل دهنده ساختار مبتنی بر بوم‌شناسی (۱) که به نوبه خود هر قدر کوچک‌تر که باشد می‌توان به عنوان یک ساختار انتظام یافته تلقی نموده می‌باشد با زمینه و محیط زندگی آن مورد مطالعه قرار داد. در یک ساختار مبتنی بر بوم‌شناسی هرگونه دلالت بدون توجه به انتظام و ارتباط عناصر، به ویژه در مجتمع‌های زیستی انسانی امری ناقص خواهد بود. لذا در مجتمع‌های زیستی انسان ساختار بوم را می‌توان ارتباط چند جانبه و ساختاری عناصر تشکیل دهنده محیط طبیعی، محیط مصنوع و خود انسان تلقی نمود.

در صورت آگاهی و شناخت نظم محیط طبیعی و عناصر تشکیل دهنده آن از یک سو و همچنین عناصر مصنوع محیط زندگی از سوی دیگر و ایجاد ارتباط منطقی بین آن‌ها در برنامه‌ریزی و طراحی و ساخت فضای زیست، مسلماً به کیفیت‌های مطلوب‌تر، محیطی منظم‌تر و حیاتی بادوام‌تر در فضای زیست دست خواهیم یافت.

مجتمع‌های سنتی برای اکثر قریب به اتفاق مجتمع‌ها ثابت و معتبر بوده و همواره در تعادل خاص با شرایط محیطی سازماندهی شده‌اند.

۴- تنوع ویژگی‌های محیطی در مقیاس محل استقرار، عامل مهم و موثر در کثیرت، در شکل، و هویت خاص هریک از آبادی‌ها محسوب می‌گردد.

۱- روش:

با معرفی خصوصیات عوامل طبیعی شامل توامندی‌های بالقوه و محدودیت‌های نهفته در آن‌ها از یک طرف، نحوه و مکان استقرار و شکل کالبدی مجتمع‌ها از طرف دیگر ثابت خواهد شد که در

گذشته رابطه‌ای مستعادل، منطقی و با عملکردی روشن بین محیط طبیعی و مصنوع انسان در مجتمع‌ها وجود داشته است. جهت هرگونه دخالت در این گونه مجتمع‌ها می‌باشد این امر مورد توجه خاص برنامه‌بریان، طراحان و سازندگان قرار گیرد.

در این نوشتار ابتدا به معرفی ویژگی‌های طبیعی ایران به ویژه فلات مرکزی و حاشیه کویر براساس اطلاعات جغرافیایی و خصوصیات بافت زمین در حوزه‌های آبریز از دامنه کوه‌ها تا حوزه انتهای کویر در مناطق خشک پرداخته خواهد شد. سپس با معرفی عوامل استقرار، نحوه مکان‌بایی، کاربری زمین و شکل کالبدی مجتمع‌های زیستی سنتی این امکان فراهم می‌گردد که ارتباط میانی بر بوم‌شناسی بین شرایط محیطی، ساختار استقرار و ساخت و سازمان فضایی مجتمع‌ها را در مقیاس خرد و کلان مشاهده کرد، در انتها به جمع‌بندی و ارایه پیشنهادات پرداخته خواهد شد.

۲- ویژگی‌های طبیعی ایران:

همانطور که در پیشگفتار بیان گردید، عوامل طبیعی مانند شرایط اقلیمی، پیش و پسندی‌ها، بادها، حوزه‌های آبریز، میزان بارندگی، آب‌های زیرزمینی، پوشش گیاهی و ویژگی‌های زمین، تأثیر قابل توجهی

عشایر کوچ‌نشین متکی به دام و آبادی‌های وابسته به کشاورزی است.

۲-۱-۱- مناطق کویری واقع در مرکز حوزه‌های آبریز کویر مرکزی و لوت:

در این مناطق میزان بارندگی بسیار کم (کمتر از هفتاد میلیمتر در سال)، پوشش گیاهی فقری، زمین‌های شورهزار و تراکم بسیار کم جمعیت از ویژگی‌های این مناطق محسوب می‌شود.

۲-۱-۲- مناطق حاشیه کویر:

شامل دامنه‌های سلسله جبال البرز و زاگرس که مناطق کویری را احاطه نموده‌اند. ویژگی اقلیمی این مناطق، کمی بارندگی (بین ۱۰۰ تا ۲۰۰ میلیمتر در سال)، درجه حرارت بالا در روزهای فصل‌گرم با اختلاف زیاد بین شب و روز و قلت پوشش گیاهی است. هر قدر از دامنه کوه به سوی درون حوزه آبریز در منطقه کویر نزدیکتر شویم، میزان بارندگی و پوشش گیاهی کمتر است. اکثر آبادی‌ها و مجتمع‌های زیستی در این مناطق از آب‌های زیرزمینی و قنوات استفاده می‌نمایند. درجه حرارت حوزه‌های مختلف این مناطق به ارتفاع از سطح دریا و جهت و میزان بادها بستگی دارند. آبادی‌های این مناطق به صورت متمرکز با یافته فشرده و با فاصله از یکدیگر و اکثر در ارتفاع متوسط در دامنه‌ها قرار گرفته و توسط مراتع نسبتاً فقری و زمین‌های سایر از یکدیگر مجزا هستند.^(۳) بادهای کویری توان با گرد و غبار از طرف کویر، درجه حرارت بالا و نایش شدید در تابستان‌ها را می‌توان عوامل مزاحم زیست محیطی در این منطقه تلقی نمود، در این مقاله به معرفی شکل استقرار و نظام میانی بر بوم‌شناسی آبادی‌ها در این مناطق پرداخته شده است.

۲-۲- تقسیمات طبیعی و پستی و بلندي‌ها:

بر مکان‌بایی و شکل کالبدی آبادی‌ها داشته و از عناصر مهم در ساختار میانی بر بوم‌شناسی مجتمع‌ها محسوب می‌گردد. در این فصل به معرفی ویژگی‌های طبیعی ایران به طور کلی و مناطق حاشیه کویر از وجه خاص آن پرداخته خواهد شد.

۲-۱- ویژگی‌ها و تقسیمات اقلیمی:

ایران را می‌توان از نظر شرایط اقلیمی به پنج منطقه تقسیم نمود^(۱).

۲-۱-۱- منطقه سواحل دریای خزر:

این منطقه بین جبال البرز و دریای خزر در شمال کشور قرار گرفته است. منطقه موصوف، به عنوان مرطوب‌ترین و پرپاران‌ترین منطقه کشور محسوب می‌گردد. بارندگی متوسط منطقه حدود ۱۵۰۰ میلیمتر است. مجتمع‌های زیستی در این منطقه از پراکندگی خاصی پرسنخوردار بوده و اکثر از آب رودخانه‌ها و پاران تغذیه می‌شوند.

۲-۱-۲- مناطق ساحلی جنوب کشور:

این پخش بین سلسله جبال زاگرس و خلیج فارس واقع شده است. ویژگی خاص این منطقه تنوع اقلیمی، بالابودن درجه حرارت، وجود رودخانه‌های پرآب و زمین‌های حاصلخیز به شمارمی‌رود. اکثر مجتمع‌های زیستی این حوزه توسط آب‌های سطحی رودخانه‌ها تغذیه می‌گردند^(۲).

۲-۱-۳- مناطق کوهستانی در حوزه کوه‌های البرز و زاگرس:

این مناطق دارای اقلیم معتدل و سرد هستند. ویژگی خاص این مناطق، ارتفاع زیاد از دریا، درجه حرارت پایین، میزان بارندگی زیاد و وجود مراتع برای دامداری است. نحوه استقرار در این مناطق به صورت

نقشه تقسیمات اقلیمی ایران

- ۱ مناطق سواحل دریاچه خزر
- ۲ منطقه خوزستان
- ۳ مناطق کوهستانی
- ۴ حاشیه کویر
- ۵ مناطق کویری

اکثر شهرها و آبادی‌های فلات
مرکزی در حاشیه کویر و دامنه

کوه‌های البرز و زاگرس قرار گرفته‌اند.

میزان بارندگی در این مناطق بین ۱۰۰ تا ۲۰۰ میلیمتر و متوسط درجه حرارت حدود ۱۵ تا

۲۰ درجه سانتیگراد است.

Gharib 1981 S.20 منبع

دانه این گونه ارتفاعات قرار گرفته‌اند (۵).
باتوجه به پادهای باران‌آور که از طرف شمال شرق
به جنوب غرب (از طرف دریای مدیترانه) می‌رود از
پکو، و ارتفاعات موجود در ایران که مانع اصلی
نفوذ رطوبت به داخل فلات مرکزی است از سوی
دیگر، این منطقه از بارندگی شبناکی برخوردار
است (به نقصه و نمودار بارندگی مراجعه شود). اکثر
آبادی‌ها و شهرهای فلات مرکزی از آب‌های زیرزمینی
و جاری کوه‌ها تغذیه می‌گردند (۶).

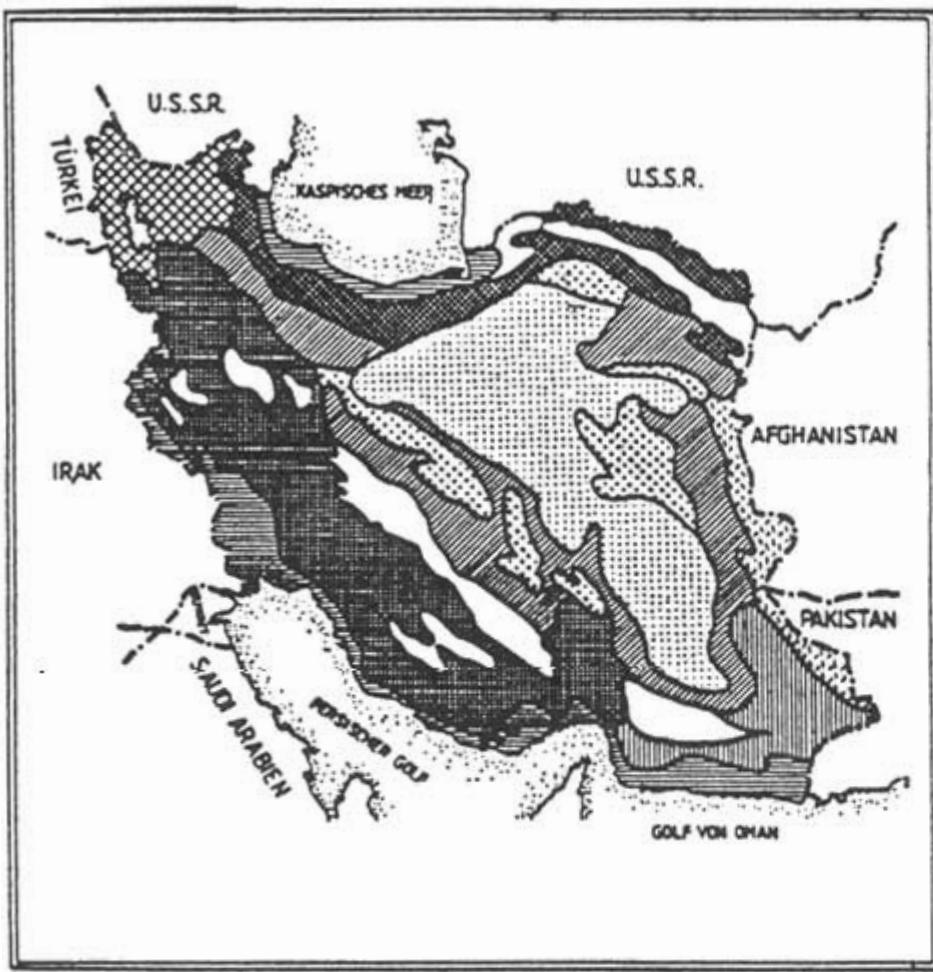
من توان به عنوان مهمترین منابع آب و عامل موثر در
شرایط اقلیمی فلات مرکزی و حاشیه‌های شمالی و
غربی ایران داشتم (۷). آب ناشی از ذوب برف‌های
زمتانی در طول سال به صورت آب‌های جاری
رویدخانه‌ها و یا در زیرزمین به سوی مناطق پایین در
جریان هستند. ارتفاعات بیشتر از سه هزار متر که
تقریباً در تمام سال از ذخایر برف سرشاند،
رویدخانه‌های دائمی و حوزه‌های زیرزمینی بیشتری را
تغذیه می‌نمایند. اکثر شهرهای بزرگ و متوسط در

پست و بلندی‌ها و سلسله جبال کوه‌ها و تأثیر آنها
بر میزان بارندگی در حوزه‌های مختلف و همچنین
نقش آنها به عنوان ذخایر و منابع آب‌های زیرزمینی
و جاری در کشور را من بکن از مهمترین عوامل
موثر در استقرار آبادی‌ها در ایران داشتم. سلسله
جبال البرز در شمال و سلسله جبال زاگرس در غرب
و جنوب غرب، از مهمترین سلسله جبال های ایران به
شمار می‌روند. که مانند دو دیوار مرتفع، قلات مرکزی
را از دو سو احاطه نموده‌اند. ارتفاعات مذکور را

- رشته کوه‌های البرز
- رشته کوه‌های زاگرس
- کوه‌های مرکزی
- کوه‌های آذربایجان
- مناطق کوهستانی جنوب شرقی
- مناطق کویری
- مناطق حاشیه کویر
- مناطق جنوبی و جنوب غرب
- دامنه‌های زاگرس با ارتفاع کم

SCHARLAU
منبع
1969

بارندگی مناطق سواحل خزر دارد.

ب - مناطقی که تحت تاثیر بادهای خشک از طرف شمال و شمال شرق قرار می‌گیرند. این بادها از طریق مناطق کویری فلات مرکزی حامل گرد و غبار و ماسه به طرف مناطق حاشیه کویر است. شکل معماری و سیمای شهرهای حاشیه کویری، از عوامل مهم و موثر در بوم‌شناسی محسوب می‌گردند(۷).

۴-۲- حوزه‌های آبریز و میزان بارندگی

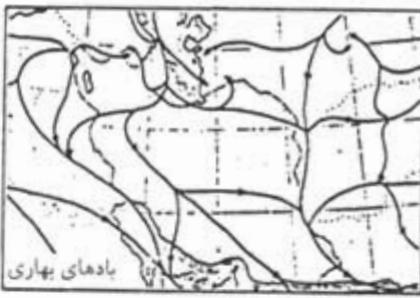
دسته تقسیم نمود:

الف - مناطقی که تحت تاثیر بادهای مرطوب فرار دارند. بادهایی از طرف شمال غرب که هوای مرطوب را از آقیانوس اطلس و دریای مدیترانه به سوی شرق و جنوب شرق منتقل می‌نمایند و پائعت بارندگی در مناطق غربی در کوه‌های زاگرس در فصل زمستان می‌گردد(۸). باد شمال و شمال غرب که هوای مرطوب را از طرف دریای خزر و دریای سیاه به طرف کوه‌های البرز منتقل می‌نماید و تاثیر زیادی در

۳-۲- بادها:

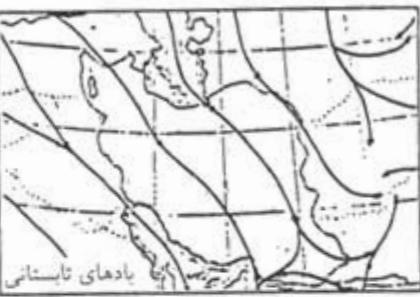
بادها و جریان هوا از عوامل مهم و موثر اقليمی مناطق مختلف ایران محسوب می‌گردد. جریان بادها تاثیر قابل توجهی در مکانیابی، شکل و معماری آبادی‌ها داشته‌اند. تنوع بادها از نظر جهت، سرعت، میزان رطوبت و فصل و وزش تاثیرات مستقیم بر مجتمع‌های زیستی به جا گذاشتند. در ارتباط با ارایط فوق مناطق مختلف ایران را می‌توان به دو

سالیانه در ایران:

حوزه‌های آبریز عبارت از سطوحیسته هستند که در اثر مرتفولوژی و توپوگرافی زمین بوجود آمده‌اند. شب به طرف داخل حوزه‌ها، جریان آبهای سطحی و زیرزمینی را به سوی درون و مرکز حوزه هدایت می‌نماید. حوزه‌های آبریز توسط کوهها و سلسله جبال‌ها از یکدیگر جدا می‌شوند (۹). به علت تنوع ویژگی‌های طبیعی، حوزه‌های آبریز با سطوح و شکل‌های مختلفی بوجود آمده‌اند. بزرگترین حوزه آبریز ایران را دشت کویر مرکزی و حوزه کویر لوت تشکیل می‌دهند. قابل ذکر است که ارتفاع از سطح دریا در حوزه‌ها متفاوت بوده و در درون حوزه‌ها نیز بخش‌های مختلفی از نظر ارتفاع، جهات جغرافیایی و بادهای قالب تشکیل شده‌اند. عوامل فنون ساعت وجود شرایط گوناگون اقلیمی در مناطق مختلف شده‌است (۱۰).

به عنوان نمونه دامنه کوه‌های زاگرس واقع در غرب حوزه‌های آبریز مرکزی حدود ۱۵۰۰ تا ۱۰۰۰ متر ارتفاع از سطح دریا را پایان می‌شوند. عمیق‌ترین بخش حوزه کویر لوت حدود ۱۸۷ متر ارتفاع از سطح دریا دارد (۱۱). عناصر تشکیل دهنده حوزه‌ها مانند بارندگی، جریان آبهای سطحی و زیرزمینی، جنس و فرسایش زمین و دریاچه‌ها و ساندھای مرکزی حوزه‌ها، حرارت و تابش آفتاب و تبخیرها همگن در ارتباط بیوسته با یکدیگر هستند و تشکیل ساختار می‌شوند بر بوم‌شناسی ویژه‌ای در حوزه‌های مختلف آبریز ایجاد می‌نمایند. با تغییرات هریک از عناصر، تنوع خاصی در شرایط محیطی حوزه‌های مختلف بوجود آمده است.

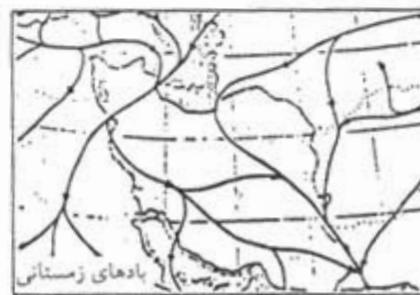

۲-۵- آبهای زیرزمینی:

آبهای زیرزمینی در ایران به خصوص در مناطق خشک و کم باران مناطق حاشیه کویری مانند: گرما، بادهای گرم و خشک حامل شن و ماسه و بالا بردن رطوبت نسبی هوا را دارند (۱۲).

قابل ذکر است که مزارع و باغات اهمیت بسیار بالایی از نظر بوم‌شناسی و ایجاد محیط زیست مناسب در مناطق کویری داشته و لذا حفظ و توسعه

آبهای زیرزمینی استفاده می‌نموده‌اند.

امکان دسترسی به آبهای زیرزمینی تحت تأثیر عوامل طبیعی مانند جتن لایه‌های زمین، توپوگرافی، میزان بارندگی و ذخایر آب در ارتفاعات و عمق آب از سطح زمین قرار دارد، یاتوجه به تنوع در عوامل طبیعی فوق، گرت قابل توجه در مناطق مختلف از نظر امکانات آبی بوجود آمده است.

استخراج آب برای مجمعه‌های سنتی توسط فنات‌ها صورت گرفته است. غالباً آب در مکانی که زمین مناسب برای استقرار آبادی‌ها و تولیدات کشاورزی وجود داشته به سطح زمین هدایت شده است (۱۳).

۲-۶- پوشش گیاهی و فضای سبز:

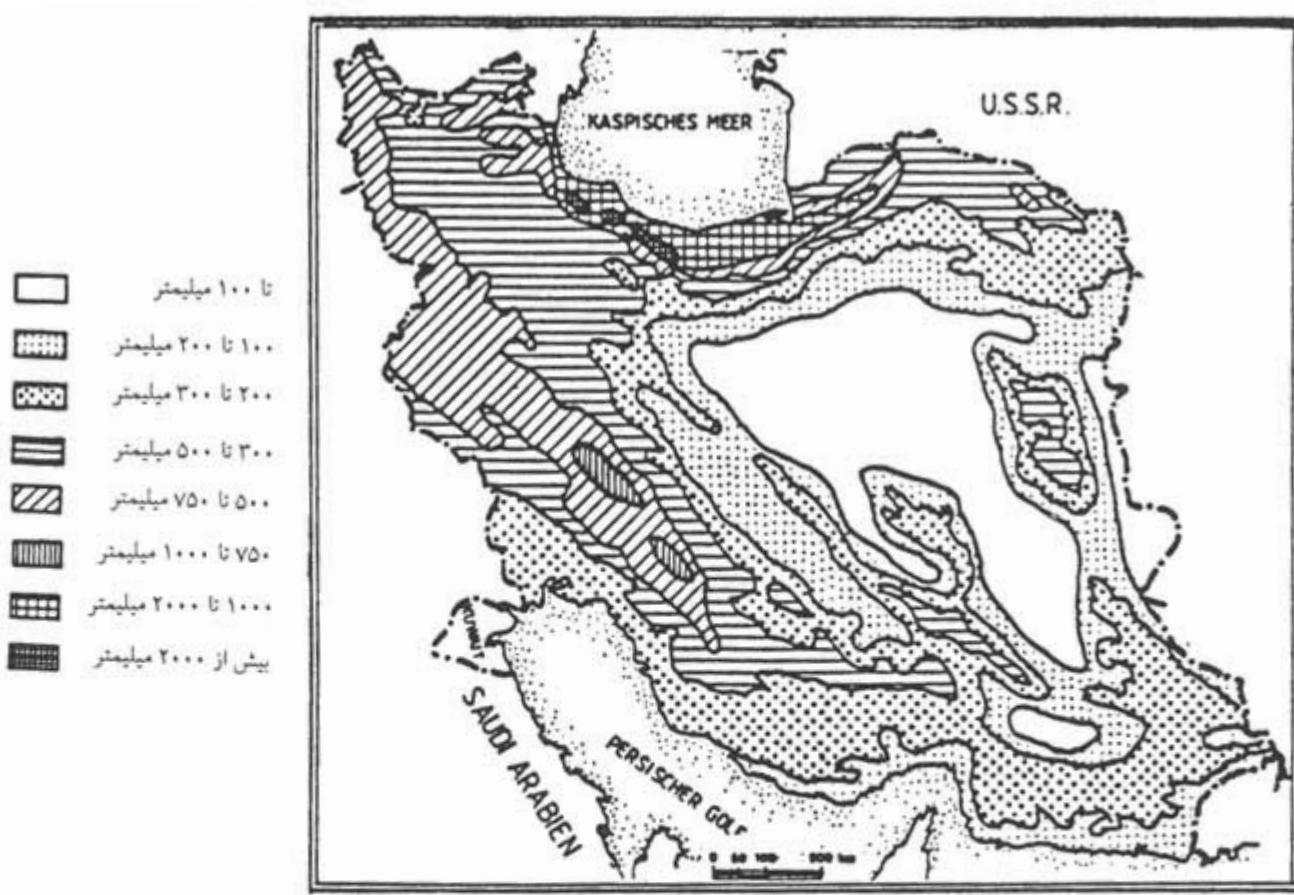
در منطقه حاشیه کویر پوشش گیاهی از کمیت قلیل برخوردار است و هر قدر از دامنه‌ها به سمت مرکز کویر نزدیک شویم پوشش گیاهی کمتری مشاهده می‌شود؛ اکثر حوزه‌های حاشیه کویر و به خصوص دامنه کوه‌ها پوشیده از بوته‌زارهایست که نقش مهم در تثبیت زمین در مقابل فرسایش‌های بادی داشته و تأثیر قابل توجهی در جلوگیری از ایجاد گردوباغی در شهرهای حاشیه کویری دارند (۱۴).

اکثر قریب به ارتفاع مجمعه‌های زیستی سنتی از مناطق حاشیه کویر توسط زمین‌های کشاورزی که تبدیل به مزارع و باغات شده‌اند محاط هستند. فضای سبز پر امnon آبادی‌ها از وجه کلی دو نقش مهم را در حیات آن‌ها ایفا می‌نماید.

الف - به عنوان منبع معیشت و تولیدات برای ساکنین.

ب - به عنوان گمرکنند سبز که نقش مهمی در حفاظت آبادی از عوامل ناهمسان مناطق کویری مانند: گرما، بادهای گرم و خشک حامل شن و ماسه و بالا بردن رطوبت نسبی هوا را دارند (۱۵).

قابل ذکر است که مزارع و باغات اهمیت بسیار بالایی از نظر بوم‌شناسی و ایجاد محیط زیست مناسب در مناطق کویری داشته و لذا حفظ و توسعه

میزان بارندگی سالیانه در حاشیه کویر ایران بین ۱۰۰ تا ۲۰۰۰ میلیمتر است.

منبع Gharib 1980 S.20

کشاورزی را دارا هستند. اکثر زمین‌های قابل کشت در زمان‌های گذشته کشف و با بهره‌گیری از آب‌های زیرزمینی مورد استفاده ساکنین آبادی‌ها قرار گرفته‌اند و در حقیقت آبادی‌ها در محل‌های که زمین‌های قابل کشت وجود داشته ساخته شده‌اند.

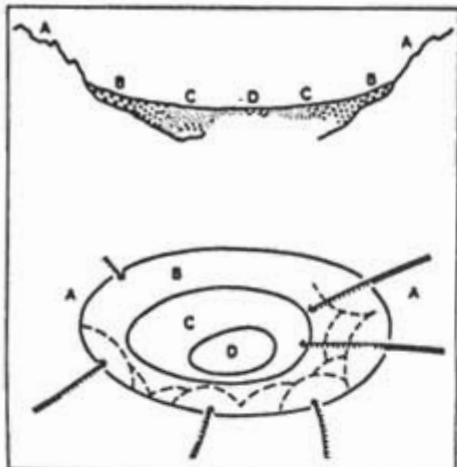
است. زمین را می‌توان به عنوان عنصر اصلی برای تولیدات کشاورزی تلقن نمود. قسمت‌های قابل توجهی از زمین‌های فلات مرکزی ایران را شن‌زارها، زمین‌های ماسه‌ای و شوره‌زارها تشکیل داده‌اند (۱۵). قابل توجه این که در فلات مرکزی مقدار بسیار کمی از زمین‌ها کیفیت حاصلخیزی لازم برای

آن‌ها برای ادامه حیات آبادی‌ها ضروری است.

۲-۷-زمین:

از عوامل مهم برای ابجاد مجتمع‌های زیستی و رشد و توسعه آبادی‌ها، وجود زمین با کیفیت مناسب

۸-۲- ویژگی‌های مقطع زمین:

نمایش مقطع از یک حوزه آبریز پسته

- A- حاشیه حوزه با فرسایش‌های طولی (به صورت آب راه‌ها).
- B- مخربوط افکته‌های قدیمی و جدید با فرسایش به صورت خطی و سطحی.
- C- آبرفت‌هایی که به علت فرسایش‌های آبس و بادی شکل گرفته‌اند.
- D- کویر- دریاچه‌های نمک یا باتلاق‌های اکثراً موقتی.

مانند: بروون - جونز، دراهلر ۱۹۸۰ ص ۳۹

Bowen - Jones in Ehlers 1980 S.39

این فلات از حوزه‌های مختلف با اندازه و شکل، شرایط اقلیمی و میزان پارندگی متفاوت تشکیل شده است (۱۶). در تمام حوزه‌ها هرقدر از طرف ارتفاعات حوزه به طرف درون نزدیکاتر شویم، دامنه‌بندی زمین ریز دانه‌تر است. در انتهای، حوزه به مرکز کویر و باتلاچ‌ها یا دریاچه‌های نمک دائمی یا فصلی ختم می‌گرددند. دریاچه نمک قم و یا باتلاچ‌های اردکان و یاقق در منطقه بزرگ از این نوع هستند (۱۷). فرسایش و رسوبات ناشی از جریان آب و باد عامل مهم در ساخت درونی حوزه‌ها محسوب می‌گردد. قابل توجه این که مجتمع‌های زیستی سنتی تنکی به کشاورزی در حوزه مشکل از رسوبات ریزدانه مستقر بوده و از قنات‌هایی که قسمت آب ده آنها در حوزه درشت دانه و شنی است تغذیه می‌گردند (۱۸).

۳- عوامل موثر در استقرار، مکان‌یابی، سیما، بافت و معماری شهرهای سنتی ایران :

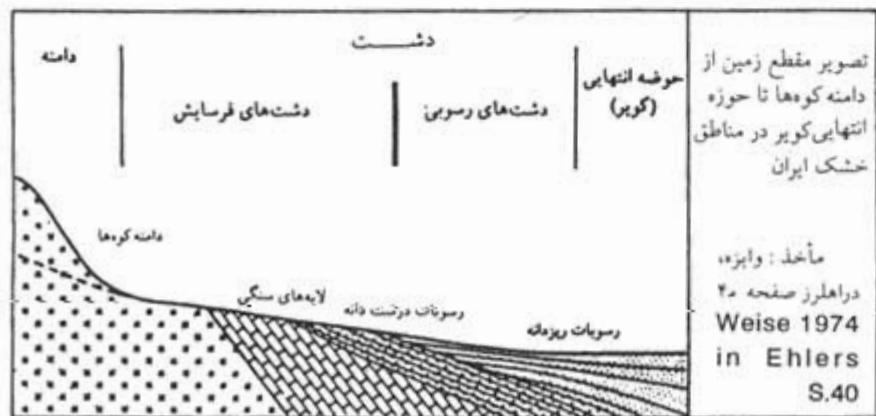
مجتمع‌های زیستی تحت تاثیر عوامل مختلف به ویژه عوامل محیطی در مکانی خاص واقع شده‌اند. ساخت و سازمان فضایی شهرها در مقیاس خرد و کلان و در ارتباط با عوامل معرفی شده در نمودار، ساختار مبنی بر بوم‌شناسی خاصی را بوجود آورده‌اند.

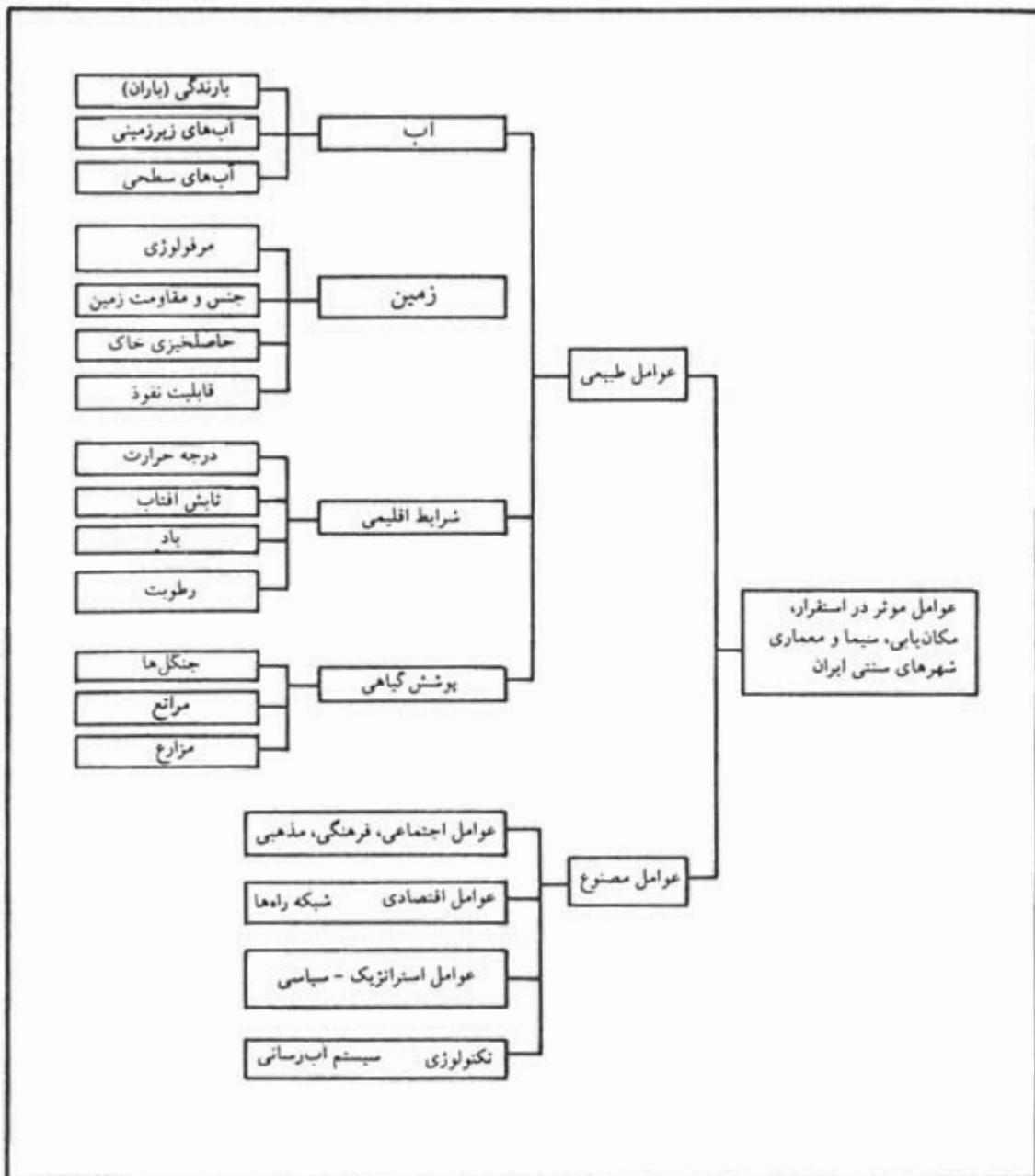
۴- نحوه و مکان استقرار:

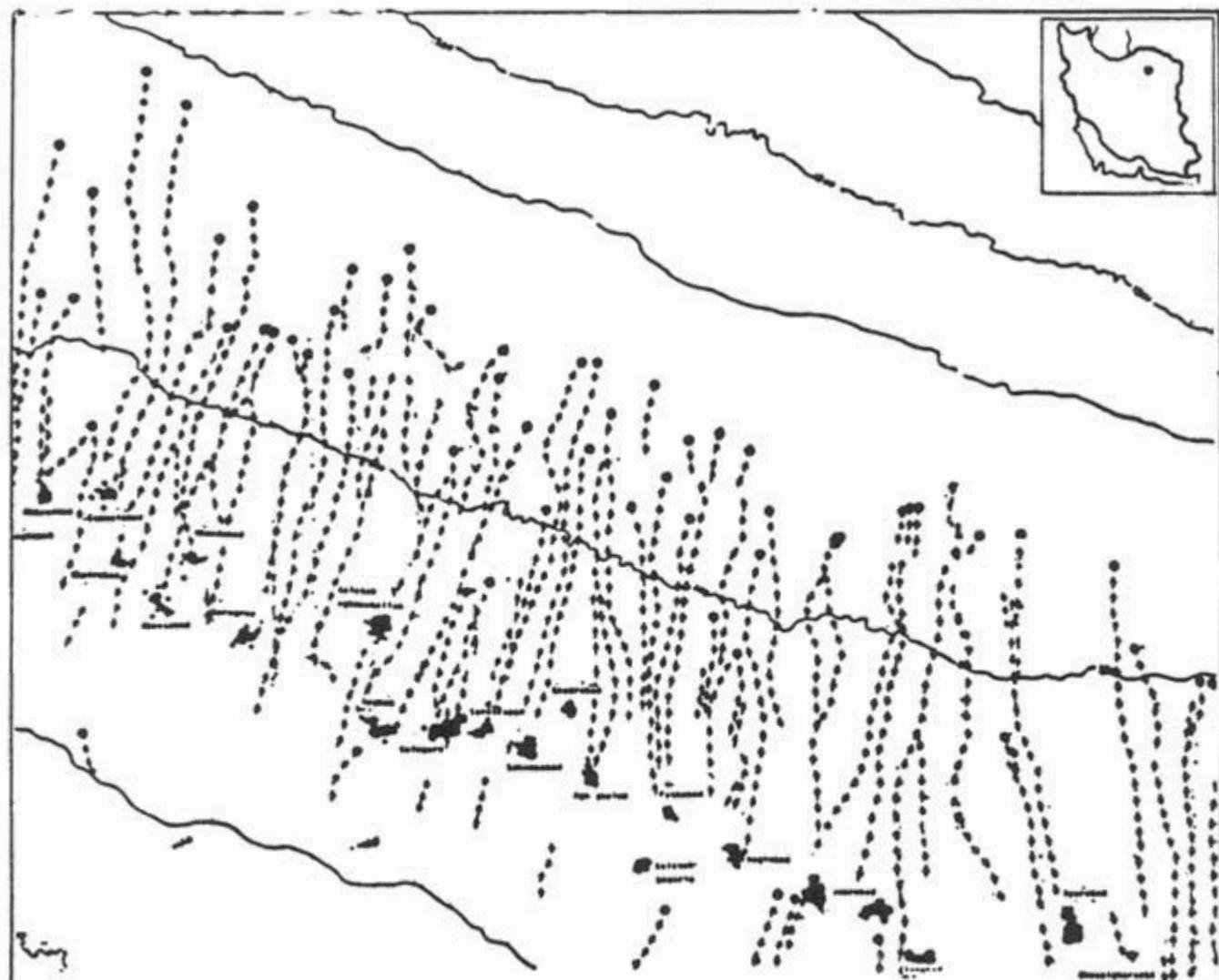
در نقشه‌های ارایه شده، موقعیت آبادی‌ها در رابطه با ویژگی‌های طبیعی، حوزه استقرار معرفی شده‌اند.

۴-۱- منطقه سبزوار:

این بخش از جنوب شرقی کوه‌های البرز را می‌توان به عنوان مترکم‌ترین منطقه استقرار از نظر تراکم

متابه شود با : Beamont 1968 Fund Ehlers 1980

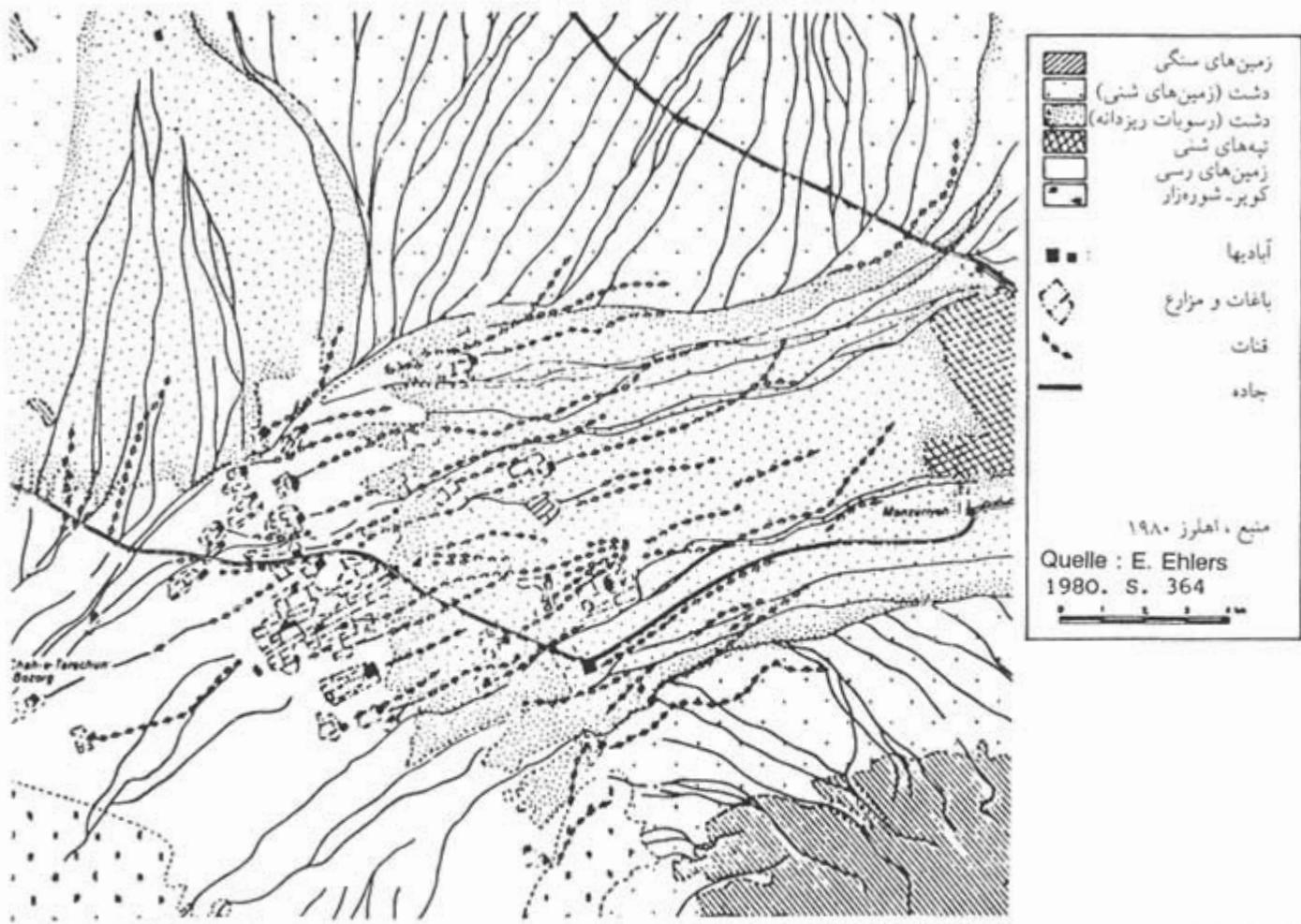
متابه شود با : تصویر مقطع زمین از دامنه کوه تا حوزه انتهایی کویر در مناطق خشک ایران

0 5 10 km

آبادی‌ها

قنوات

مادر چاه

زمین، پشتی و بلندی‌ها در دامنه ارتفاعات، زمین‌های حاصلخیز (در حوزه زمین‌رسی) آب‌های زیرزمینی جاری شده از ارتفاعات و منابع بالادست، سیستم استخراج آب توسط فنات‌ها (واقع در دشت‌های رسوی) و همچنین مکان استقرار آبادی‌ها به وضوح تعیین است.

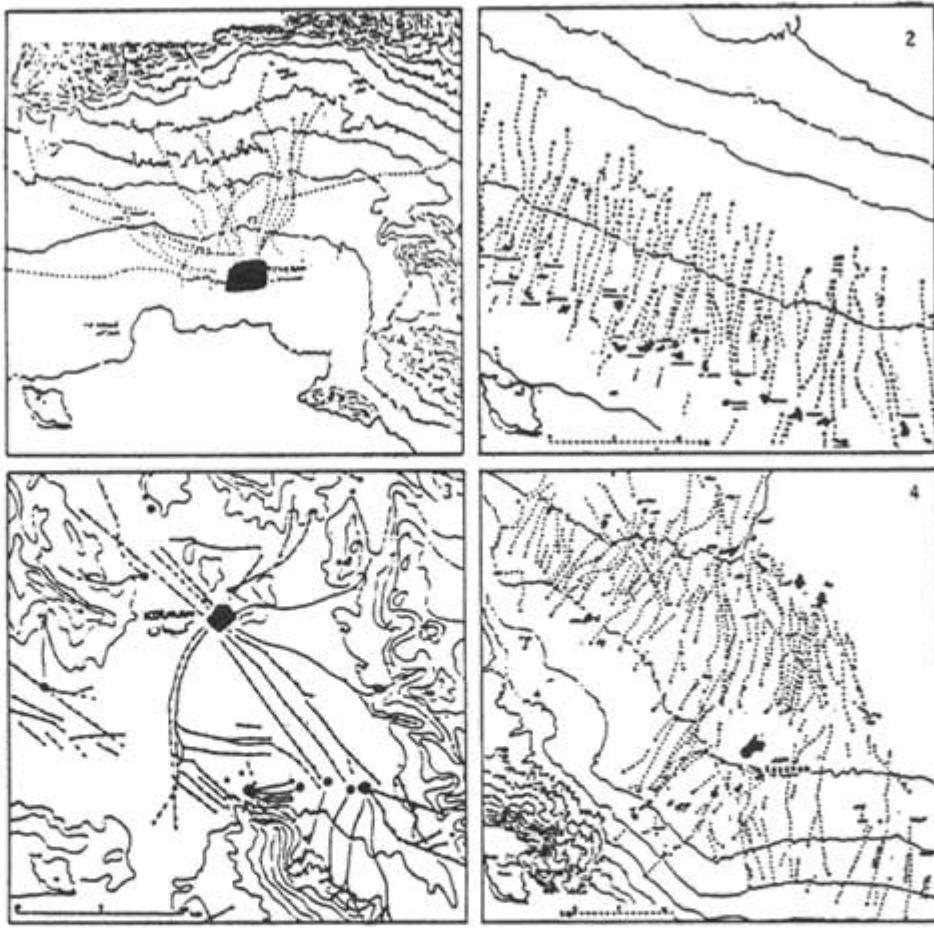
در تصور ارتباط ووابستگی مستقیم محل استقرار آبادی‌ها با توانمندی بالقوه و محدودیت‌های شرایط محیطی تعاملش داده شده است. آبادی‌های

شنازهای قابل تنفس و قسم استقرار از جنس (ریزدانه) و خاک قابل کشاورزی هستند. بخش جنوبی آبادی‌ها به شورهزارهای کویر ختم می‌گردد.

۲-۴- منطقه طبس:

کاربری منابع طبیعی و استقرار آبادی‌ها در منطقه طبس در خراسان (با ارتفاع ۹۰۰ متر از سطح دریا) واقع در حاشیه کویر مرکزی ایران، ارتباط بین جنس

آبادی‌ها و فنات‌ها و استفاده از آب‌های زیرزمینی در ایران تلقی نمود. به نحوی که ملاحظه می‌شود آبادی‌ها در حوزه‌ای خاص و با قابلیت معین از کوههای شمالی واقع گردیده‌اند. منطقه استقرار وابستگی مستقیم با جنس زمین از نظر حاصلخیزی خاک برای کشاورزی از یک طرف و امکان استفاده از آب‌های زیرزمینی که تابع است از جنس لایه‌های زمین و امکان حفر فنوات از سوی دیگر دارد. قسم شماли آبادی‌ها در جنوب کوه‌ها مشتمل از

تصاویر بالا شامل:

- ۱- شهر تهران با امکانات مناسب از نظر آب و زمین و ارتباط مستقیم با شبکه راههای اصلی.
- ۲- منطقه سیزوار واقع در شمال شرقی کشور و جنوب رشته کوههای البرز.
- ۳- شهر کرمان با امکان دسترسی به آب زیرزمینی از جهات مختلف.
- ۴- شهر کاشان و روستاهای اطراف.

و سعت حوزه آبریز و مقدار بارندگی و میزان ارتفاعات به عنوان منابع ذخیره آب و عمق آب های زیرزمینی و همچنین شیب و نفوذپذیری زمین و امکان استخراج آب توسط قنات ها داشته است.

(ظرفیت مبتنی بر بوم شناسی) (۱۹).

موقعیت منطقه ای و دسترسی به شبکه راههای بین المللی، منطقه ای یا محلی نیز در نقش، عملکرد و اندازه شهرها موثر بوده است.

فاصله بین قنات ها و میزان آب دهنی آنها تیز ارتباط مستقیم با شبکه طبیعی زمین و آب های حوزه

معزفی سیستم استقرار و رابطه بین ویژگی های طبیعی شامل: خصوصیات زمین (توبوگرافی، شب، جنس زمین و...)، آب های زیرزمینی و نحوه استخراج آن به وسیله قنات ها و موقعیت فرازگیری و مکان یابی مجتمع های زیستی در مناطق مختلف حاصلیه کویر مرکزی ایران. مجتمع های زیستی در مکانی که توانسته اند از شبکه طبیعی مناسب (شبکه طبیعی، آب، زمین و...) برخوردار باشند، در جوار شبکه راههای منطقه بوجود آمده اند. اندازه آبادی ها رابطه مستقیمی با میزان آب موجود متاثر از

فوق برایه تولیدات کشاورزی بوجود آمده اند. موضع قابل توجه ارتباط بین موقعیت طبیعی، طراحی و تنظیم شرایط محیطی (Landschaftplanung) و ساخت مجتمع های زیستی است. سازماندهی مبتنی بر بوم شناسی فوق من تواند مبای طراحی محیط برای شهرسازی امروز بوده و مورد استفاده فرار گیرد.

۴- مقایسه مناطق مختلف:

استقرار دارد.

۵- مکان یابی و کاربری زمین:

نمایش نحوه مکان یابی، سیستم آب رسانی (قنات) - کاربری زمین و جهت حرکت بادها در مجتمع‌های زیستی در مناطق حاشیه کویر. مکان یابی مجموعه واپتگی مستقیم به شرایط محیط مانند ویژگی زمین از نظر جنس، حاصلخیزی خاک، توبوگرافی و امکان دسترسی به آب‌های زیرزمینی دارد. در مناطقی که زمین حاصلخیز و امکان استخراج آب توسط قنات‌ها با استفاده از شبیه زمین وجود داشته آبادی‌ها بوجود آمده‌اند. تصویر مقطع زمین از دامنه کوه‌ها تا حوزه انتها کویر در مناطق خشک ایران در همین مقاله ملاحظه گردد. به نحوی که سلاحله مس شود آبادی‌ها در حوزه خاک‌های رسی قرار گرفته‌اند. قنات‌ها در بخش رسمیات درشت دانه شنی حفر گردیده، و از نزدیک آبادی‌ها به سوی دامنه ارتفاعات، حوزه جریان آب‌های زیرزمینی، استداد یافته است. کانال‌های زیرزمینی قنات‌ها با شبیه حدود در هزار ابیجاد شده‌اند. اندازه مجتمع‌ها باستگی مستقیم به میزان آب قنات‌ها و زمین‌های قابل کشاورزی داشته است. قسمت مسکونی مجتمع‌های زیستی اکثرآ با پانچی فشرده توسط باغات و مزارع مخصوص هستند. اندازه باغات تابعی از میزان آب دهی قنات‌ها در فضول تایستان و پاییز که زمان تغییر آب‌های زیرزمینی است بوده است و مزارع اکثرآ به کشت‌های بهاره اختصاص یافته‌اند و در مجموع بصورت یک ساختار بوم بهم پیوسته عمل می‌نمایند. (۲۰)

۶- ساختار بوم در مقیاس شهر:

شهرهای بشرویه، فردوس، بیرجند و زواره همگی واقع در حاشیه داخلی کویر مرکزی، مصادیق روشنی از ساختار مبتنی بر بوم‌شناس موجود در مناطق گرم و خشک کویری هستند. وجود زمین‌های قابل کشاورزی واقع در حوزه دشت‌های رسوبی (با تصویر

جدید آب و زمین تحصیل گردد.

ب- بافت فشرده و محصوریت آن با فضای سبز باغات و مزارع کشاورزی به عنوان منبع معیشت و محافظت شهر از شرایط سخت طبیعت.

فضای سبز اطراف شهر به علت عملکرد معیشت، مبتنی بر بوم‌شناس و محافظت از عوامل ناهنجار طبیعت کویری می‌باشد موکداً حفاظت گردیده و از خیابان کشی و توسعه شهر در قسمت‌های مذکور خودداری گردد. یاتوجه به اینکه بافت فشرده شهر، عملکرد مناسب از نظر حفاظت در مقابل شرایط ویژه طبیعت سطحی کویری دارد، حفظ آن ضروری بوده و از ابیجاد فضاهای بارز وسیع مانند خیابان‌کشی، ساخت میادین بزرگ و ایجاد سطوح پارک وسیع و غیره پرهیز گردد(۲۲). این گونه اقدامات ضمن برهم زدن ساخت مبتنی بر بوم‌شناس شهرها، یاعث از هم‌پاشیدگی ساخت محلات و بافت ارگانیک شبکه راه‌ها شده و به سیمای شهر لطمہ اساسی وارد می‌سازد.

ج- بافت ارگانیک شبکه راه‌ها، کوچه‌های پاریک با دیوارهای بلند و سایه‌ها عامل مهم در جلوگیری از چریان بادهای کویری نامطلوب و پرهیز از آفات شدید تایستان است.

لذا خیابان‌های مستقیم و عریض که بابت هدایت بادهای کویری به درون شهر شده و سطوح وسیع آسفالت که عامل تشیدگرما در فضاهای زیست است، برای اینستگونه شهرها مناسب نیستند.(۲۳).

د- به علت محدودیت زمین‌های قابل کشت، ضرورت حفظ و عدم تغییر کاربری آنها در سطح حاشیه شهرها ضروری به شمار می‌رود.

زمین‌های زیرکشت و باغات اطراف شهرهای کویری که در طول سالیان دراز اصلاح و حاصلخیز گردیده‌اند می‌باشد حفظ شده و از توسعه شهری در آن‌ها پرهیز شود.

ه- به دلیل محدودیت امکانات آب‌های زیرزمینی و سرمایه‌گذاری‌ها و صرف نیروی گزاف برای حفر قنوات در گذشته، نگهداری و اجرای تدبیر حفاظتی

مقطع زمین در همین مقاله مقایسه شود) و امکان دسترسی به آب‌های زیرزمینی توسط قنات‌ها از عوامل تعیین‌کننده در استقرار و مکان گزین شهرهای مذکور به شمار می‌رود. در نمونه‌های موصوف، کاربری زمین، شکل کالبدی، سیمای عمومی و مبتنی بر بوم‌شناس شهر قابل توجه است (۲۱).

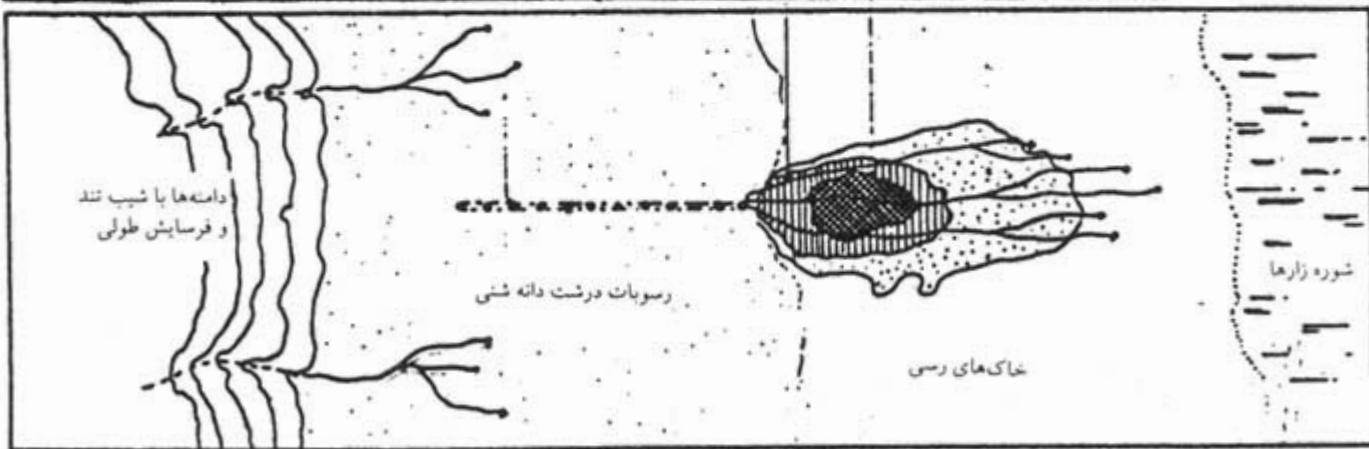
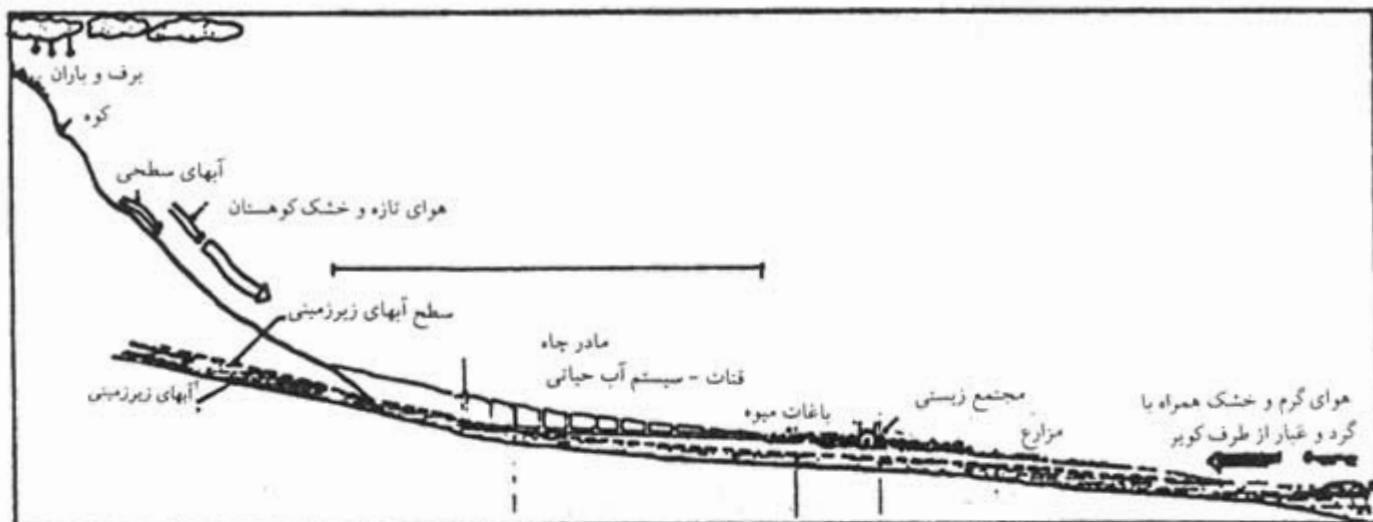
بافت فشرده و متراکم شهر با نظم ارگانیک شبکه راه‌ها و محصوریت آن با زمین‌های کشاورزی و باغات همگی نقش با اهمیت براز تنظیم شرایط محیط در اقليم خاص کویری دارند. فضای سبز اطراف، مانند یک کمریند نقش مهم در حفاظت بافت مرکزی در مقابل بادهای کویری، گردوغبار و خشکی هوا را ایفاء می‌نماید. تناسب و رابطه اندازه شهرها با ظرفیت مبتنی بر بوم‌شناس و با امکانات طبیعی موجود مانند آب و زمین‌های قابل کشت می‌باشد مورد نظر برنامه‌ریزان و شهرسازان آنی قرار گیرد.

۶- نتایج و پیشنهادها:

با معرفی ویژگی‌های طبیعی و تقسیمات جغرافیایی در ایران این نتیجه حاصل شده کشور ما به مناطق متفاوت با خصوصیات ویژگی‌ای تقسیم شده است و مجتمع‌های زیستی کهن منطبق و مناسب با آن‌ها بوجود آمده‌اند.

مناطق حاشیه کویر در فلات مرکزی را می‌توان مهترین منطقه استقرار آبادیها در ایران محسوب نمود. خصوصیت مشترک مجتمع‌های زیستی در این مناطق عبارتند از :

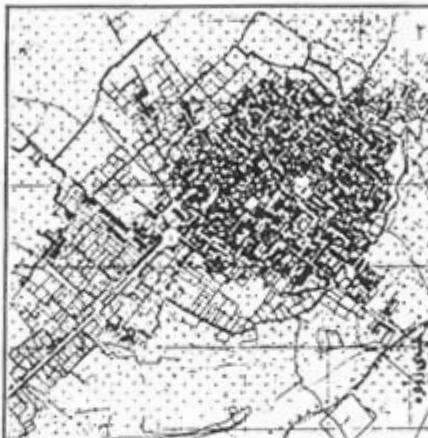
الف- استقرار در مکان‌های خاص، تحت تاثیر ویژگی‌های محیط حوزه حاشیه کویر و مناسب با ظرفیت مبتنی بر بوم‌شناس منطقه استقرار. لذا هرگونه توسعه، تغییر کاربری زمین و یا تغییر مکان آبادی‌ها، توجه به ظرفیت و ساخت مبتنی بر بوم‌شناس حوزه شهری را پیش نیاز دارد. در صورتی من توان این گونه شهرها را توسعه داده که به تناسب آن ظرفیت مبتنی بر بوم‌شناس افزایش باید و منابع

منابع:

- 1- Beaumont, P. Bonine, M. und Moclachlan, Qanat, Kariz-KHATTARA. The Middle East centre, school of orient and African studies university of London, Menas Press, 1989.
 - 2- Bobeck, H. zur kentnis der sudlichen Lut, Ergebnis einer Luftbild analyse, MOGG 111, 1969. S. 155-192
 - 3- Ehlers, E Dezful and its Hinterland observations on the Relationships of lesser Iranian Cities and towns to their hinterland Department of Geography University of Marburg, Germany 1974.
 - 4- Ehlers, E. Iran, Grundlage einer Geographischen landeskunde, Darmstadt 1980
 - 5- Ehlers, E .Iran, Grundzuge einer geographischen Landkunde, Darmstadt 1980. S. 63-80 orte Gharib, F. Zentral orte im Rahmen einer Kuntigen Regional struktur der Provinz semnan/Iran Dissertation,Stuttgart1981 S.11-18
 - 6- Ghaffari, A. Grundlagen und Gestaltprinzipien der traditionellen stadt zentraliran Arbeitsbericht 45. Stadtebauliches Institut der universitat Stuttgart 1990, S.21-22.
 - 7- Ibid.S. 58-59.
- ۷- غفاری، علی:

- ۱- نقشه بشرویه
۲- نقشه زواره
۳- نقشه فردوس
۴- نقشه بیرونجند

از آنها ضروری است.
از جمله ندایر لازم، تعمیر و نگهداری، عدم خطر
چاههای عمیق که باعث پایین رفتن سطح آب‌های
زیرزمینی و خشک شدن قنوات خواهد شد. جهت
اصلاح سیستم‌های آبیاری، عدم اسراف در مصارف
شهری و تسویه مجدد فاضلاب‌ها و استفاده مجدد از
آن برای آبیاری وغیره به عنوان یک ضرورت باید در
دستور کار عناصر تصمیم‌گیر قرار گیرد (۲۲) ●

- پانوشت‌ها :
- ۱۲- مقایسه شود با : شهر زواره، تهران ، دانشگاه شهید بهشتی، مهر ۱۳۷۲
- Issar, A. 1969. S. 87-99
- ۸- غفاری، علی: سازمان‌های فضایی در معماری شهرهای سنتی ایران. مجله صفو، شماره ۱۵-۱۶، ۱۳۷۲
- ۱۳- مقایسه شود با : شهرهای سنتی ایران. مجله صفو، شماره ۱۵-۱۶، ۱۳۷۲
- ۹- Glikson, A. The Ecological basis of planning, London 1971
- 10- Golany, G. Design for arid Regions, 1983.
- 11- Issar, A. The Groundwater provinces of Iran, Bull Intern. Ass. Scient. Hydrologie 14, 1969. p. 87-99
- 12- Kardawani, P. Die wuste Lut/ Iran, Probleme ihrer Nutzung und Inwertsetzung, GR 29, 1977. S.115-120.
- 13- University of Stuttgart, Ecological Aspects of infrastructure Planning. Institute for landscape planning and ecologie , Stuttgart 1994.
- 14- Weise, O.R. zur Morphodynamik der pediphanation mit Beispielen aus Iran. z.f. Geomorph, supp. Bd. 10, 1970.
- 15- Wedeck, H. Lansdschaftsökologische raumeinheiten als Grundlage fur plaungsaufgaben, Germany 1980.
- ۱- مقایسه شود با : Ehlers,E .Iran, 1980. S. 63-80.
- ۲- مقایسه شود با : Gharib, F. 1981. S. 11-18
- ۳- مقایسه شود با : Ibid 1, S.13.
- ۴- مقایسه شود با : Ibid S. 16-17.
- ۵- مقایسه شود با : Ehlers, E. 1980
- ۶- برای اطلاعات بیشتر مراجعه شود به : Ibid, S. 2.
- ۷- مقایسه شود با : Ghaffari, A. 1990, S. 16-22.
- ۸- مقایسه شود با : Gharib 1980, S. 16-17.
- ۹- مقایسه شود با : Ghaffari, A. 1990. S. 32-34
- ۱۰- مقایسه شود با : Ehlers, E. 1980.
- ۱۱- مقایسه شود با : Bobeck, H. 1969. S. 155-192
- ۱۲- برای اطلاعات بیشتر مراجعه شود به : Kardawani, P. 1977. S. 115-120 .
- ۱۳- مقایسه شود با : Ghaffari, A. 1990. S. 37.
- ۱۴- مقایسه شود با : Ehlers, E. 1980. S. 88-90.
- ۱۵- مقایسه شود با : Ghaffari, A. 1990. S. 54.
- ۱۶- مقایسه شود با : Ibid, S. 40.
- ۱۷- مقایسه شود با : Weise, O.R. 1970
- ۱۸- مقایسه شود با : Ehlers,E. 1980. S. 80, Mahabadi, M. 1985
- ۱۹- برای مطالعه بیشتر مراجعه شود به : Ibid, S. 58-59.
- ۲۰- مقایسه شود با غفاری، علی، مهر ۱۳۷۲
- ۲۱- مقایسه شود با غفاری، علی، ۱۳۷۳
- ۲۲- مقایسه شود با : Beaumont, p. Bonine, M. und Moclachlan, London, Menas press 1989.

